

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

PART agency, a.s.,
Se sídlem Radlická 663/28, Praha 5
zastoupený advokátem JUDr. Danielem Teleckým, Ph.D.,
se sídlem Klostermannova 138, Chomutov 2

proti
žalovanému

Odvolací finanční ředitelství
se sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2015, č. j. 3555/15/5200-11433-711413,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 10. 2. 2015, kterým byla zamítnuta jeho odvolání proti rozhodnutím Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 8. 7. 2014, č. j. 4446499/14/2000-14201-100800, resp. č. j. 4446613/14/2000-14201-100800, kterými byly zamítnuty návrhy žalobce na povolení obnovy řízení ukončených pravomocnými rozhodnutími Finančního úřadu pro Prahu 5 č. j. 765311/12/005513107355 ze dne 8. 11. 2012, resp. č. j. 765362/12/005513107355 ze dne 8. 11. 2012 ze dne 8. 11. 2012.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce podal dne 29. 5. 2014 návrhy na povolení obnovy řízení s odkazem na ust. § 117 odst. 1 písm. a) a písm. d) daňového řádu, k čemuž předložil usnesení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, Služby kriminální policie a vyšetřování, odboru hospodářské kriminality, 4. oddělení, ze dne 13. 1. 2014, č. j. KRPA-40315-61/TČ-2013-000094-SYK, kterým byla odložena trestní věc podezření ze spáchání zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ust. § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, kterého se měla dopustit paní M. N. jako členka představenstva společnosti PART agency, a.s., tedy žalobce.
3. Žalovaný dospěl k závěru, že skutečnosti obsažené v usnesení Policie České republiky nelze považovat za nově najevo vyšlé skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí, a to především proto, že mohly být provedeny a hodnoceny již v původním daňovém řízení.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobce především uvedl, že pro nařízení obnovy je nutné kumulativní splnění několika podmínek, přičemž v projednávané věci bezpochyby vyšly díky činnosti Policie ČR najevo nové důkazy, což připouští i žalovaný.
5. Podle názoru žalobce bylo splněno i to, že tyto nové skutečnosti a důkazy nemohly být uplatněny bez zavinění žalobce i správce daně, neboť v době řízení tyto důkazy žalobce neznal a tedy je nemohl použít, neboť tyto důkazy byly v rámci policejního šetření zajištěny od osob, které nebyly v žádném a to ani obchodním vztahu se žalobcem, neboť se vesměs jednalo o subdodavatele dodavatele žalobce.
6. Žalobce konstatoval, že žalovaný, resp. jemu podřízený správce daně zcela rezignoval na svou roli v daňovém řízení a nevyužil všech svých práv a povinností podle daňového řádu. Jsou-li správci daně povinni v řízeních vynaložit náležité úsilí k tomu, aby zjistili všechny pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti v rozsahu, uloženém zákonem, pak vyjdou-li takové skutečnosti v důsledku neodborného nebo neprofesionálního postupu správce daně

najevo teprve dodatečně, nemůže to být k tíži daňového subjektu. Správce daně je tedy zásadně povinen zjistit a prověřit všechny okolnosti rozhodné pro správné stanovení daně „napoprvé“.

7. V projednávané věci žalobce unesl svou důkazní povinnost již tím, že správně označil svého dodavatele, správně zaúčtoval plnění od něj a doložil příslušné listiny. Bylo tedy na správci daně, který je k tomu na rozdíl od daňového subjektu oprávněn, aby zjistil konkrétního subdodavatele minimálně na základě křížové kontroly v rámci DPH jak mu to ostatně ukládá zásada vyhledávací v kombinaci s institutem daňové kontroly.
8. Žalobce proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
9. Žalované Odvolací finanční ředitelství setrvalo na názoru, že podmínky pro obnovu řízení naplněny nebyly. Především nebyla naplněna podmínka ta, že zjištěné skutečnosti nemohly být uplatněny již v původním nalézacím řízení. Veškeré důkazy provedené Policií ČR totiž mohly být provedeny již v původním nalézacím řízení, protože žalobce mohl správci daně navrhnout, aby vyslechl předmětné svědky, nebo je vyzval k doložení podkladů, pokud je žalobce nemohl zajistit a předložit správci daně sám. Skutečnost, že daňový subjekt této možnosti k prokázání svých tvrzení nevyužil, není důvodem pro povolení obnovy řízení. Pokud jde o závěry učiněné Policií ČR v usnesení č. j. KRPA-40315-61/TC-2013-000094-SYK, ty skutečně žalobci v průběhu nalézacího řízení být známy nemohly, avšak toto usnesení bylo vydáno až dne 13. 1. 2014, takže podmínka existence tohoto důkazu v době rozhodování o výši daňové povinnosti nebyla naplněna; tedy ani závěry uvedené v usnesení Policie ČR nemohou být důvodem pro povolení obnovy řízení.
10. Dále žalovaný uvedl, že pokud žalobce zpochybňoval postup správce daně při zjišťování skutečností podstatných pro správné vyměření daně v původním daňovém řízení, není to předmětem přezkumu řízení o povolení obnovy. Navíc žalobce mohl proti původnímu rozhodnutí správce daně o své daňové povinnosti brojit samostatnou žalobou, což neučinil.
11. Důvody pro povolení obnovy tedy nebyly shledány a napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby

12. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Z obsahu spisu předloženého žalovaným je zřejmé, že žalobce podal dne 29. 5. 2014 návrh na obnovu řízení ve věci dodatečných daňových výměrů č. j. 765362/12/005513107355 a č. j. 765311/12/005513107355, vydaných dne 8. 11. 2012.
14. Tento návrh žalobce odůvodnil tím, že z usnesení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, Služby kriminální policie a vyšetřování, Odboru hospodářské kriminality, 4. oddělení, č. j. KRPA-40315-61/TČ-2013-000094-SYK ze dne 13. 1. 2014 vyšly najevo nové skutečnosti, resp. důkazy, které nemohly být bez zavinění

žalobce zohledněny v původním řízení, přičemž mají podstatný vliv na výrok rozhodnutí správce daně.

15. Návrhy žalobce byly zamítnuty rozhodnutími Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 8. 7. 2014, č. j. 4446499/14/2000-14201-100800, resp. č. j. 4446613/14/2000-14201-100800,
16. Proti těmto rozhodnutím podal žalobce odvolání, v němž trval na to, že Policie ČR opatřila důkazy, které žalobce neměl a ani nemohl mít k dispozici, a poukázal na její závěr, že část plnění, která si společnost PART agency zahrnula do nákladů, skutečně proběhla, tudíž si žalobce tyto náklady zaúčtoval oprávněně.
17. Odvolání bylo zamítnuto žalobou napadeným rozhodnutím Odvolací finanční ředitelství, v němž žalovaný uvedl, že ve věci byla splněna jak to, že bylo navrhováno obnovení řízení, které bylo pravomocně ukončeno, tak i byla dodržena lhůta pro podání návrhu na povolení řízení podle ust. § 118 odst. 2 a § 119 odst. 4 daňového řádu. Odvolací orgán však nesouhlasil se žalobcem v tom, že vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí.
18. Žalovaný uvedl, že důkazní prostředky (fotodokumentace, videodokumentace, prospekty a plakáty k akcím), na základě kterých dospěla Policie ČR k závěru, že některé náklady byly účtovány oprávněně, byly získány díky šetřením provedených u pořadatelů, zprostředkovatelů a účastníků jednotlivých kulturních a společenských akcí. Aby byl dán důvod obnovy podle ustanovení § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu, musí se jednat o skutečnosti či důkazy, které sice existovaly v době původního řízení, ale vyšly najevo až po jeho pravomocném skončení, bez zavinění odvolatele či správce dane nemohly být tyto důkazy či skutečnosti uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí. Není pochyb o tom, že důkazy získané Policií ČR mohou mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí. Důkazní prostředky a z nich získané důkazy také existovaly již v původním řízení, tedy v době, kdy probíhala daňová kontrola, byly vydány dodatečné platební výměry a bylo rozhodnuto o odvoláních. Tyto důkazy také vyšly najevo až v okamžiku, kdy byla původní řízení, o jejichž obnovu je žádáno, pravomocně ukončena. Odvolací orgán má však za to, že tyto důkazní prostředky, které získala Policie ČR, mohly být provedeny a hodnoceny již v průběhu daňové kontroly či v odvolacím řízení, kdyby bývalo bylo odvolání podáno včas.
19. Žalovaný zdůraznil, že žalobce jako daňový subjekt mohl získané důkazní prostředky předložit sám, a to na základě spolupráce s deklarovaným dodavatelem, kdyby mu je poskytl on sám nebo na základě informace poskytnuté tímto dodavatelem o dalších subjektech v dané věci zainteresovaných, nebo mohl odvolatel navrhnout správci dane, aby vyzval deklarované dodavatele k součinnosti. Stejně tak mohl tyto důkazní prostředky opatřit správce daně, jehož povinností je dbát o to, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení dane byly zjištěny co nejúplněji, přičemž není vázán jen návrhy odvolatele. Je však třeba pamatovat na to, že daňové řízení není ovládáno zásadou vyšetřovací a že je to daňový subjekt, kdo nese důkazní břemeno ohledné skutečností uváděných v daňovém přiznání. Je tedy na daňovém subjektu, aby postupoval aktivně a důkazy navrhoval a předkládal. Správce dane je přitom povinen vycházet daňovému subjektu vstříc a dát mu prostor k uplatnění důkazních návrhů.
20. Městský soud v Praze shledal tuto argumentaci žalovaného souladnou se zákonem.

21. Podle ust. § 117 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, *řízení ukončené pravomocným rozhodnutím správce daně se obnoví na návrh příjemce rozhodnutí, nebo z moci úřední, jestliže vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí.*
22. Důvodem obnovy řízení je tedy skutečnost, že nově vyjdou najevo skutečnosti nebo důkazy, které sice existovaly již v době původního daňového řízení, avšak nemohly v něm být uplatněny ani daňovým subjektem, ani správcem daně, a to bez jejich zavinění, přičemž by mohly mít podstatný vliv na rozhodnutí.
23. Obecně proto není vyloučeno, aby poté, kdy je daňové řízení pravomocně skončeno, vyšly najevo skutečnosti, které sice v době tohoto řízení již existovaly, ale ani daňovému subjektu, ani správci daně nebyly a nemohly být známy. Takové skutečnosti přitom mohou vyjít najevo jak iniciativou daňového subjektu, tak i správce daně, anebo mohou být zjištěny jakýmkoliv jiným způsobem, tedy například i v rámci šetření prováděného orgány Policie České republiky. Pokud by tedy v rámci trestního řízení, vedeného vůči subjektům, s nimiž daňový subjekt nikdy vědomě nebyl v kontaktu a o nichž nevěděl, byly zjištěny i skutečnosti, jež by mohly mít vliv na jeho daňovou povinnost, mohly by vyhovovat ustanovení § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu.
24. V projednávané věci však takové skutečnosti nebyly zjištěny. Jak je zřejmé z předmětného usnesení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, Služby kriminální policie a vyšetřování, ze dne 13. 1. 2014, č. j. KRPA-40315-61/TČ-2013-000094-SYK, poznatky, jež by svědčily ve prospěch žalobce, zjistila policie nikoliv u žalobci neznámých subjektu, ale vesměs u jeho dodavatelů. Jak je na stranách 2 až 4 citovaného usnesení uvedeno, týká se to údajů sdělených panem M. L. (dříve B.) za společnost PROFESSIONAL PARTNER CZ a panem M. M. za společnost TWO-M, kteří potvrdili spolupráci těchto obchodních společností se žalobcem. Správnost žalobcových účetních dokladů a reálnost jím přijatých plnění pak byla doložena na základě informací společností JURISTA a.s., DSD Praha s.r.o., Zlatá ulička Anděl s.r.o. a BB Production s.r.o. a pana Ing. M. M., přičemž tyto subjekty byly žalobcovými přímými dodavateli.
25. Je tedy zřejmé, že relevantní informace policie zjistila u subjektů, které žalobce znal, neboť s nimi obchodoval, a nic mu tedy nebránilo, aby již v původním řízení buď sám od nich získal doklady potvrzující oprávněnost jeho tvrzení nebo aby správci daně navrhl opatření těchto dokladů v rámci dokazování. Nejednalo se tedy o informace, jimiž by disponovaly subjekty žalobci neznámé, takže by sám nemohl takové informace nijak získat, resp. ani na ně upozornit správce daně. Naopak šlo o informace o skutečnostech, které žalobci byly a musely být známy, a není zřejmé, proč by nemohly být bez jeho zavinění uplatněny v řízení již dříve. V souladu se žalovaným proto městský soud konstatuje, že žalobce jako daňový subjekt mohl získané důkazní prostředky předložit sám, na základě spolupráce s dodavateli, které znal, anebo mohl navrhnout správci daně, aby tyto dodavatele vyzval k součinnosti. Takovým postupem by bylo možno získat i informace od případných dodavatelů přímých dodavatelů.
26. Pokud žalobce takto nekonal v původním daňovém řízení, v němž navíc nevyužil ani možnosti řádně uplatnit opravný prostředek, když odvolání proti dodatečným platebním výměrům podal opožděně, nemohl již dosáhnout nápravy cestou návrhu na obnovu řízení, neboť předpoklad podle ust. § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu nebyly splněny. Správní

orgán I. stupně, resp. žalovaný tedy nepochybili, jestliže žalobcově návrhu na obnovu řízení nevyhověli, právě s poukazem na to, že předmětné informace nejsou skutečnostmi, které nemohly být bez zavinění žalobce uplatněny v řízení již dříve.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

27. Městský soud v Praze tedy po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
28. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. května 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu